

. Sygn. akt II C 908/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie Wydział II Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Wawrzyniak

Protokolant: Paulina Goździk

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa „(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowa z siedzibą w Ł.

przeciwko (...) Szpitalowi (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Szpitala (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda „(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowa z siedzibą w Ł. kwotę 100.917,61 (sto tysięcy dziewięćset siedemnaście 61/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 3.415,97 (trzy tysiące czterysta piętnaście 97/100) złotych;

III. oddala wniosek pozwanego o rozłożenie na raty świadczenia zasądzonego w punkcie I (pierwszym) wyroku;

IV. zasądza od pozwanego (...) Szpitala (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda „(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowa z siedzibą w Ł. kwotę 12.266 (dwanaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 (siedemnaście) złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej.

SSO Hanna Wawrzyniak

Sygn. akt II C 908/16

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w Ł. w pozwie z dnia 22 czerwca 2016 roku, skierowanym przeciwko pozwanemu (...) Szpitalowi (...) z siedzibą w W., wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym Sąd nakaże pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę 104.333,58 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W sytuacji wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 104.333,58 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu do pozwu powód wskazał, że pozwany zalega wobec niego z zapłatą ceny za zakupione artykuły i sprzęt medyczny, w ilości oraz asortymencie wyspecyfikowanym w fakturach VAT, na łączną kwotę 99.944,10 złotych. Dodatkowo powód podniósł, że żąda od pozwanego kwoty skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, wyliczonych na dzień 21 czerwca 2016 roku, od kwoty 99.944,10 złotych w wysokości 4.389,48 złotych.

W dniu 30 czerwca 2016 roku Referendarz sądowy wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 104.333,58 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 6.721,25 złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania upominawczego, w tym kwotę 5.400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

We wniesionym sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie żądania pozwu w zakresie kwoty 3.415,97 złotych, stanowiącej kwotę zobowiązań już uregulowanych przez pozwanego oraz rozłożenie pozostałej dochodzonej pozvem kwoty na 5 rat, płatnych w terminie do 15 dnia każdego miesiąca. Pozwany wskazał, że nie jest w stanie uregulować dochodzonej kwoty we wskazanym w nakazie zapłaty terminie, bowiem wyklucza to sytuacja ekonomiczna, w jakiej się znajduje. Podniósł, że ma problemy finansowe, bowiem środki pochodzące z NFZ są niewystarczające, zaś on sam ma ustawowo ograniczone możliwości odpłatnego świadczenia usług zdrowotnych.

W złożonej odpowiedzi na sprzeciw pozwanego powód podtrzymał żądanie zasądzenia na swoją rzecz kwoty 100.917,61 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 22 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a nadto powód wniósł o oddalenie wniosku pozwanego o rozłożenie na raty zasądzonych świadczenia. Powód przyznał, że pozwany zapłacił na jego rzecz kwotę 421,20 złotych tytułem zapłaty za fakturę VAT (...). Nadto powód cofnął pozew co do sumy 3.415,97 złotych, obejmującej zapłaconą kwotę 421,20 złotych, zapłaconą kwotę z faktury korygującej w wysokości 2.808 złotych oraz niezasadnie naliczone odsetki obliczone od kwot 421,20 złotych i 2.808 złotych w łącznej kwocie 186,77 złotych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Przedmiotem działalności powodowej spółki (...) jest przede wszystkim sprzedaż hurtowa wyrobów farmaceutycznych i medycznych (dowód : odpis z KRS powoda, k. 10-13).

W dniach 18 listopada 2013 roku, 25 listopada 2013 roku, 24 kwietnia 2015 roku, 15 maja 2015 roku i 8 października 2015 roku powód, występujący jako zamawiający, zawarł z pozwanym, jako wykonawcą, w trybie przetargu nieograniczonego, pięć umów o numerach – (...), (...), (...), (...) i (...), których przedmiotem była sprzedaż i dostawa przez wykonawcę na rzecz zamawiającego sprzętu medycznego. Wynagrodzenie powoda miało być płatne na podstawie faktur VAT, wystawionych po każdej zrealizowanej dostawie, w terminie 60 dni od daty dostarczenia faktury pozwanemu (dowód : umowy, k. 18-19, 25-26, 28-29, 33-34, 36-37).

Powodowa Spółka realizowała na rzecz pozwanego zlecone jej dostawy sprzętu medycznego, za które wystawiła w okresie od 3 sierpnia 2015 roku do 11 stycznia 2016 roku 34 faktury VAT, na łączną kwotę 99.944,10 złotych, przy czym w dniu 11 sierpnia 2015 roku powód wystawił fakturę korygującą na kwotę 2.808 złotych (dowód : faktury VAT, k. 41-87, faktura korygująca, k. 115).

Pismem z dnia 11 kwietnia 2016 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 201.304,75 złotych z tytułu niezapłaconych faktur VAT wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych w terminie do dnia 19 kwietnia 2016 roku. Pomimo wezwania pozwany nie uregulował długu w wyznaczonym terminie (dowód : wezwanie do zapłaty, k. 91-92, potwierdzenie nadania, k. 93).

W dniu 9 maja 2016 roku pozwany przelał na konto powoda środki w wysokości 101.781,85 złotych, tytułem zapłaty za część faktur VAT, w tym za fakturę (...) kwoty 421,20 złotych,

Powyższy stan faktyczny nie był sporny między stronami i został ustalony przez Sąd na podstawie powołanych dowodów z dokumentów. Żadna ze stron nie podważała autentyczności wskazanych dokumentów, stąd należy je przyjąć za w pełni wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

W sprawie brak było okoliczności spornych między stronami. W istocie pozwany nie podważał, że jest zobowiązany wobec powoda do zapłaty, a wyłącznie wnosił o oddalenie powództwa w zakresie kwoty 3.415,97 złotych.. Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umów o dostarczanie sprzętu medycznego. Nie podnosił, aby którakolwiek z umów nie została wykonana przez powoda, ani też jakoby należności ze wskazanych przez powodową Spółkę faktur – oprócz kwot 421 złotych oraz 2.808 złotych - zostały przez niego spłacone. Stanowisko procesowe pozwanego sprowadzało się w rzeczy samej do wniosku o oddalenie powództwa w części tj. co do kwoty 3.415,97 złotych oraz wnoszenia o rozłożenie na raty należnej powodowi wierzytelności.

Zgodnie z art. 139 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych do umów w sprawach zamówień publicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku - Kodeks cywilny, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Spośród przepisów Kodeksu cywilnego do umów w sprawie zamówienia publicznego znajdują zastosowanie przede wszystkim postanowienia księgi trzeciej, traktujące o zobowiązaniach oraz księgi pierwszej (część ogólna). Do umów zawartych między stronami niniejszego postępowania zastosowanie mieć będą przepisy dotyczące umowy dostawy, uregulowanej w art. 605 – 612 kc. Stosownie do treści art. 605 kc przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. Jak wynika ze wskazanej regulacji, umowy na dostawę leków, łączące strony postępowania, są umowami wzajemnymi, dwustronnie zobowiązującymi, zawartymi pod tytułem odpłatnym. Celem takich umów jest doprowadzenie do obopólnej wymiany świadczeń między kontrahentami, przy czym świadczenia te powiązane są ze sobą. Bezspornym jest, co powyżej wskazał Sąd, że powód wypełnił swoje zobowiązanie względem pozwanego, dostarczając mu sprzęt medyczny, za który wystawiał faktury VAT. Pozwany odbierał towar, co również jest w sprawie bezsporne, za który nie regulował ceny zapłaty. Zgodnie z art. 487 § 1 kc, wykonanie i skutki niewykonania zobowiązań z umów wzajemnych podlegają ogólnym zasadom wynikającym z art. 450 – 486 kc, o ile przepisy działu o umowach wzajemnych nie stanowią inaczej. W myśl art. 471 kc, dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W razie niewykonania zobowiązania wierzycielowi przysługuje uprawnienie do żądania wykonania świadczenia w naturze. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może dodatkowo żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 kc). W konsekwencji należy przyjąć, że pozwany jest zobowiązany wobec powoda do zapłaty kwoty 100.917,61 złotych.

Zasadnym i podlegającym uwzględnieniu w całości jest żądanie powoda o zapłatę odsetek, które stanowi „sankcję cywilną” za niespełnienie przez pozwanego świadczenia pieniężnego w terminie.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki - wierzyciel spełnił swoje świadczenie oraz wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Stosownie do art. 4 pkt 3 Ustawy, poprzez odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, rozumie się odsetki w wysokości równej sumie stopy referencyjnej

Narodowego Banku Polskiego i ośmiu punktów procentowych. Od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych wynoszą 9,50 % w stosunku rocznym.

Wobec powyższego pozwany jest obowiązany do zapłaty na rzecz powoda odsetek od dnia wymagalności poszczególnych należności z faktur VAT oraz odsetek skapitalizowanych - od dnia wytoczenia powództwa.

Sąd na podstawie art. 203 kpc w zw. z art. 355 § 1 kpc umorzył postępowanie w zakresie łącznej kwoty 3.415,97 złotych, obejmującej kwoty 421,20 złotych (wobec zapłaty należności), 2.808 złotych (wobec faktury korygującej) oraz 186,77 złotych (tytułem nienależnie naliczonych odsetek), w stosunku do której to powód cofnął powództwo.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o rozłożenie zasądzonej należności na raty. Jak stanowi art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Wskazana regulacja dotyczy wyłącznie szczególnie uzasadnionych przypadków, usprawiedliwionych sytuacją dłużnika, niemniej jednak nie można nie brać pod uwagę także sytuacji samego wierzyciela. Ochrona dłużnika, wynikająca z art. 320 kpc, nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela, który to jest podmiotem inicjującym postępowanie, w celu zaspokojenia przysługujących mu roszczeń. Sąd podziela argumentację powoda, że nie może dojść do takich sytuacji, w których prywatne podmioty, zobowiązane do świadczeń na rzecz szpitala, będą realizować ciężące na nich zobowiązania, podczas gdy szpital nie będzie w sposób terminowy regulował swoich zobowiązań. Nie można, jako szczególnie uzasadnionego przypadku, traktować okoliczności, że podmiotem pozwanym jest samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, który udziela osobom ubezpieczonym świadczeń, bowiem podmiot taki prowadzi również gospodarkę finansową. W sytuacji zawierania umów z prywatnymi przedsiębiorcami musi on działać zgodnie z prawami rynku i nie może być w tej sytuacji uprzywilejowany. Skoro dyspozycja art. 320 kpc dotyczy sytuacji wyjątkowych, a więc stanowiących odstępstwo, nie może stać się praktyką rozkładanie na raty zobowiązań pozwanego szpitala. Wskazuje się, że nie jest powszechnością, iż wszystkie szpitale w Polsce są zadłużone, stąd nie można czynić wyjątku dla pozwanego. Nie zawsze bowiem kwestia zadłużenia szpitala wynika z niewystarczających środków otrzymywanych z NFZ, a niewłaściwego zarządzania czy przerostu zatrudnienia.

Z uwagi na wynik procesu Sąd postanowił obciążyć pozwanego w całości zwrotem kosztów procesu na rzecz powoda zgodnie z art. 98 kpc. Na zasądzoną kwotę składa się opłata od pozwu, jaka została uiszczona przez powoda w wysokości 5.217 złotych, stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego w wysokości 7.200 złotych (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz kwota 17 złotych, stanowiąca opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

(...)